

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Rheinland-Pfalz – Tyskland) – Hornbach-Baumarkt-AG mot Finanzamt Landau

(Mål C-382/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Etableringsfrihet — Bolagsskatt — En medlemsstats lagstiftning — Fastställandet av skattepliktiga inkomster för bolag — Förmån som ett bolag med hemvist i landet utan kostnad har beviljat ett bolag utan hemvist i landet till vilket det första bolaget står i ett ömsesidigt beroendeförhållande — Justering av det inhemska bolagets skattepliktiga inkomster — När ett bolag med hemvist i landet beviljar ett annat bolag med hemvist i landet till vilket det första bolaget står i ett sådant förhållande motsvarande förmån sker ingen justering av de skattepliktiga inkomsterna — Inskränkning av etableringsfriheten — Skäl)

(2018/C 259/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hornbach-Baumarkt-AG

Motpart: Finanzamt Landau

Domslut

Artikel 43 EG (nu artikel 49 FEUF), jämförd med artikel 48 EG (nu artikel 54 FEUF), ska tolkas så, att den i princip inte utgör hinder för nationella bestämmelser som de som är aktuella i det nationella målet, enligt vilka inkomster från ett bolag med hemvist i en medlemsstat, som har beviljat ett bolag med hemvist i en annan medlemsstat, till vilket det förstnämnda bolaget står i ett ömsesidigt beroendeförhållande, förmåner på villkor som skiljer sig från de villkor som skulle ha avtalats mellan oberoende parter under identiska eller liknande omständigheter, ska beräknas såsom de skulle ha varit om de villkor som sådana oberoende parter skulle ha avtalat om hade tillämpats och justeras, trots att beskattningsbara inkomster inte justeras när ett bolag med hemvist i landet beviljar ett bolag med hemvist i samma land, till vilket det förstnämnda bolaget står i ett ömsesidigt beroendeförhållande, samma förmåner. Det ankommer emellertid på den nationella domstolen att pröva huruvida de bestämmelser som är i fråga i det nationella målet ger den skattskyldiga personen med hemvist i landet möjlighet att bevisa att villkoren har avtalats av affärsmässiga skäl som är en följd av personens ställning som ägare i bolaget utan hemvist i landet.

⁽¹⁾ EUT C 343, 19.9.2016.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 29 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgien) – Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW m.fl. mot Vlaams Gewest

(Mål C-426/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Skydd för djurs välbefinnande vid tidpunkten för avlivning — Särskilda metoder för slakt som påbjuds av religiösa riter — Muslimska offerhögtid — Förordning (EG) nr 1099/2009 — Artikel 2 k — Artikel 4.4 — Skyldighet att utföra den rituella slakten i ett slakteri som uppfyller kraven i förordning (EG) nr 853/2004 — Giltighet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 10 — Religionsfrihet — Artikel 13 FEUF — Respekt för nationella sedvänjor i fråga om religiösa riter)

(2018/C 259/06)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Vereniging van Limburg, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Vereniging Oost-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Vereniging van West-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Vereniging van Vlaams-Brabant, VZW, Association Internationale Diyanet de Belgique, IVZW, Islamitische Federatie van België, VZW, Rassemblement des Musulmans de Belgique, VZW, Erkan Konak, Chaibi El Hassan

Motpart: Vlaams Gewest

Ytterligare deltagare i rättegången: Global Action in the Interest of Animals (GAIA) VZW

Domslut

Vid prövningen av den hänskjutna frågan har inget framkommit som påverkar giltigheten av artikel 4.4 i rådets förordning (EG) nr 1099/2009 av den 24 september 2009 om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning, jämförd med artikel 2 k i samma förordning, mot bakgrund av artikel 10 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 13 FEUF.

⁽¹⁾ EUT C 383, 17.10.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Törvényszék – Ungern) – Zsolt Sziber mot ERSTE Bank Hungary Zrt

(Mål C-483/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Oskäliga villkor i konsumentavtal — Direktiv 93/13/EEG — Artikel 7.1 — Låneavtal uttryckta i utländsk valuta — Nationell lagstiftning enligt vilken särskilda processuella krav ska vara uppfyllda för att oskäliga avtalsvillkor ska kunna göras gällande — Likvärdighetsprincipen — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 47 — Rätt till ett effektivt domstolsskydd)

(2018/C 259/07)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Zsolt Sziber

Svarande: ERSTE Bank Hungary Zrt

Ytterligare deltagare i rättegången: Mónika Szeder

Domslut

1) Artikel 7 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas så, att den i princip inte utgör hinder för nationella bestämmelser i vilka det uppställs särskilda processuella krav, såsom dem som är i fråga i det nationella målet, med avseende på talan som väcks av konsumenter som har ingått ett låneavtal uttryckt i utländsk valuta som innehåller en bestämmelse enligt vilken det föreligger en skillnad mellan den växelkurs som är tillämplig vid låneutbetalningen och den växelkurs som är tillämplig vid återbetalningen av lånet, och/eller en bestämmelse som ger långivaren ensidig möjlighet till höjning av räntor, kostnader och avgifter, under förutsättning att ett fastställande av att villkoren i ett sådant avtal är oskäliga gör det möjligt att återställa den rättsliga och faktiska situation som konsumenten skulle ha befunnit sig i om dessa oskäliga villkor inte hade förelegat.